

Het lot van onrechtmatig bewijs: ook een bekommernis voor de notaris-vereffenaar?

Van Doninck, Jachin

Published in:
Patrimonium 2022

Publication date:
2022

Document Version:
Final published version

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Van Doninck, J. (2022). Het lot van onrechtmatig bewijs: ook een bekommernis voor de notaris-vereffenaar? In C. Declerck , & S. Mosselmans (editors), *Patrimonium 2022* (blz. 407-431). Die Keure.

Copyright

No part of this publication may be reproduced or transmitted in any form, without the prior written permission of the author(s) or other rights holders to whom publication rights have been transferred, unless permitted by a license attached to the publication (a Creative Commons license or other), or unless exceptions to copyright law apply.

Take down policy

If you believe that this document infringes your copyright or other rights, please contact openaccess@vub.be, with details of the nature of the infringement. We will investigate the claim and if justified, we will take the appropriate steps.

HOOFDSTUK VI

HET LOT VAN ONRECHTMATIG BEWIJS: OOK EEN BEKONNERNIS VOOR DE NOTARIS-VEREFFENAAR?

PROF. DR. JACHIN VAN DONINCK
docent Vrije Universiteit Brussel en advocaat

I. INLEIDING

1. Het is een open deur dat de notaris-vereffenaar in de gerechtelijke vereffening-verdeling een spilfunctie vervult. Met het oog op verdeling moet hij informatie verzamelen, de procedure laten vooruitgaan,¹ te allen tijde overeenstemming nastreven,² een gemotiveerd project van vereffening-verdeling opstellen, pijnpunten beslechten,³ waar nodig de vereffeningsrechter informeren en de blijvende geschilpunten aflijnen met oog op beslechting ervan door de vereffeningsrechter.⁴ De wetgever zet die eerste taak – informatieverzameling – kracht bij door in artikel 1214, § 4 Ger.W. te bepalen dat de notaris-vereffenaar aan de partijen of derden alle relevantie informatie of stukken kan vragen, zonder dat dit afbreuk doet aan de regels inzake bewijslast of bewijsvoering. Voer voor “bewijsperikelen”, aldus Van den

¹ Art. 1220, § 2 Ger.W.: de redelijketermijnvereiste van art. 6.1 EVRM verplicht de rechter ertoe om te waken over de bekwame spoed bij die gerechtelijke vereffening-verdeling voor de notaris (vgl. voor het Franse recht het arrest van het EHRM dat de Franse Staat veroordeelde wegens het niet-waarborgen van die redelijke termijn: EHRM 28 november 2000, nr. 36350/97, *Siegel/Frankrijk*, <https://hudoc.echr.coe.int/eng?i=001-63619>, met nadruk door het Hof op die rechterlijke taak, want, aldus het Hof: “*C’est ce tribunal qui rend le jugement ordonnant le partage et qui désigne le notaire liquidateur et le juge-commissaire, et, surtout, c’est à lui qu’incombe l’homologation de l’état liquidatif dressé par le notaire.*”).

² Art. 1214, § 1, eerste zin Ger.W.

³ In de rechtsleer wordt daarvoor de smakelijke omschrijving van de notaris-vereffenaar als “eerste trancherende instantie” gebruikt (cf. C. DECLERCK en S. MOSSELMANS, “Gerechtelijke vereffening-verdeling in tien actuele vragen en antwoorden” in A.-L. VERBEKE, C. DECLERCK en J. DU MONGH (eds.), *Familiaal vermogensrecht*, Themis 2021-22, nr. 121, Antwerpen, Intersentia, 2022, (51) 62, met verwijzingen).

⁴ Die taak van de notaris-vereffenaar wordt aldus mooi samengevat in C. DECLERCK en S. MOSSELMANS, “Draaiboek van gerechtelijke vereffening-verdeling anno 2020”, *RW* 2020-21, (162) 173, nr. 22; eerder in dezelfde zin T. VAN SINAY, “Bewijs en bewijsmiddelen in de gerechtelijke verdeling” in R. BARBAIX en N. CARETTE (eds.), *Tendensen vermogensrecht 2013*, Antwerpen, Intersentia, 2013, (213) 218, nr. 12.